

A Land Art és a tájépítészet kapcsolata

Lakatos Lili

Tájrendező és kertépítő mérnöki alapképzési szak, nappali munkarend

Tájépítészeti, Településtervezési és Díszkertészeti Intézet

Belső témavezető: Kecskés András DLA, egyetemi docens

Tájépítészeti, Településtervezési és Díszkertészeti Intézet

Munkám során bemutattam a Land Art keletkezésének történetét és előzményeit, melyek az alkotókat inspirálhatták, így az őskori megalitikus kő- és földépítmények, vagy az ókori piramisok és japán kertek is inspirációként szolgálhattak. Példákat hoztam nemzetközileg elismert művészekről, akik sokféle korszakban, technikával és filozófiai háttérrel alkottak. Bemutattam a Land Art amerikai születésekor készült kezdeti műveket, melyekre a monumentalitás és a távoli, elzárt elhelyezkedés jellemző, illetve modern, kortárs műveket is, melyek léptékükben, anyagukban és gondolati tartalmukban is nagyban eltérnek egymástól és korai társaiktól.

A tájépítészetben belüli összefüggéseiben elemeztem a szoborparkokat is, melyek tematikus művészeti parkként helyspecifikus alkotásaikkal a Land Art és a tájépítészet közös mezőjébe esnek. Így ugyan a klasszikus módon, galériákban nem, de a szoborparkokban, mint szabadtéri múzeumokban megtekinthetők a művek, melyek alkotói nagyobb szabadságot kapnak kreatív, helyspecifikus művek kialakítására.

Vizsgáltam olyan tájépítészeti projekteket, amelyek a Land Art-ra jellemző technikával készültek, ahhoz hasonló elemeket vonultatnak fel. Ilyen módon, a funkcionalitás mellett megjelenő művészi igénnyel kialakítva a városi tereket egyedi, izgalmas helyek jöhetnek létre, melyeket a városi emberek örömmel használnak. A példaként hozott projektek mindegyikében a művésziesség mellett az emberi interakcióra hívás kulcsszerepű, mely a jövő irányát meghatározza.

Következtetésként levontam, hogy a Land Art-nak helye van a tájépítészet jövőjében, mind művészeti ágként, mind a tájépítészeti projekteken. A mai helyzetben a Land Art-ot művészeti ágként vizsgálva megállapítható, hogy a mélyebb gondolati-filozófiai tartalommal rendelkező művek előtérbe helyezendők, nagyobb az igény rájuk, mint a monumentális, nagy beavatkozással járó művekre. A tájépítészetben pedig a művészetet a funkcióval ötvözve

izgalmas terek hozhatók létre, melyek akár tájökológiai problémákra, vagy tájrekultivációs feladatokra is megoldást nyújthatnak.